

మనుషుల్ని తినేవాళ్ళు

అది స్వర్గం.

అది నరకం.

అది అమృతాల అధరామృతాల జీవనది.

అది కాలకూట విషాల ఊటబావి.

అక్కడ అప్పరసలు అర్ధనగ్నలాస్యాలు చేస్తారు.

అక్కడ మనిషి రక్తపు రుచిమరిగిన రాక్షసులు విలయతాండవం చేస్తారు.

అక్కడ మనుషులుంటారు . మనుషుల్ని తినేవాళ్ళుంటారు.

ఆ స్వర్గం పేరు, ఆ నరకం పేరు - “ నవభారత్ విలాస్!”

ఆ పట్టణంలో పేరుమోసిన “ బోర్డింగ్ మరియూ లాడ్జింగ్!”

విందులకీ, వినోదాలకీ విఖ్యాతి పొందిన ఆ “ నవభారత్ విలాస్”లో - ఆ వేళ రాత్రి తొమ్మిదిగంటలవేళ -ఎనిమిదో నంబరు సింగిల్ రూమ్లో - అలవాటు ప్రకారంహడావిడిగా లోపలికడు గెట్టిన బాయ్ రంగడు - చటుక్కున అడుగు వెనక్కి వేసి, నాలిక్కరుచుకుని, తెల్లబోయి నుంచున్నాడు!

ఆ సింగిల్ రూమ్లో వున్న సింగిల్ బెడ్ మీద పడుకున్న వాళ్ళిద్దరూ వొళ్ళు మరిచిపోయారు. వొళ్ళుబలిసిన మగాడికి కళ్ళుకనబడ్డంలేదు . కళ్ళు మూసుకున్న ఆడదాని వంటి మీద సగం మేరకి గుడ్డల్లేవు.

తెల్లబోయి నుంచున్న రంగడు తేరుకోకముందే అవతారం లేచి, “ ఒరేయ్ వష్ చావా!,, ఇంకో షీషా.. మన బ్రాండ్ నీకు తెలుసుగా...?” అన్నాడు. అవతారం ఆ మగాడి పేరు.

“ సారీ సార్!” - అన్నాడు రంగడు

“ ఏమిరా , కొంపదీషి షీషాల్లేవా ఏం?”

“ అదిగాదు సార్! పొరపాటున .. చూడకుండా లోపలికొచ్చేశాను...”

అవతారం వికటాట్టహాసం చేశాడు. చేసి - “ ఓష్! యింతేగదా.. ఏం పర్వాలేదు.. ఎంతమంది చూసినా మనకేం భయంలేదు... మన సంగతి నీకు తెలుసుగా.. అయినా యింకా ఏంలేదులే.. యింకో బుడ్డి తగిలిస్తే గాని లాభంలేదు.. నువ్వు అర నిమిషంలో రావాలి.. పరిగెత్తి...”

రంగడు పరుగెత్తేలోగా - కళ్ళుమూసుకువడుకున్న ఆడది - కళ్ళు సగం విప్పి, సగంలేచి, సగం నవ్వి - “ బావ గారికిమరీ ఆత్రమెక్కువ తలుపైనా బిగించకుండా...” మిగతా సగం మాటలూ మింగేసింది.

దాని పేరు మాణిక్యం.

రంగడు రూమ్లోంచి బయటికొచ్చాడు.

అవతారం పూర్తిపేరు కేషావతారం. చూడ్డానికి వరహావతారంలా వుంటాడు. ఇది వరకు చాలా అవతారాలెత్తి చాలా చాలా ఘనకార్యాలు చేశాడు. లేటెస్టు అవతారం - “ సహకార సంఘాధ్యక్షుడు”. అవతారానికి సహకార పద్ధతిమీద మంచి విశ్వాసముంది. అందుకే మరి కొందరు పెద్దల సహకారంతో - రైతులకు పంచాల్సిన ఎరువులు, బుణాలూ చాలా జాగ్రత్తగా స్వాహాచేసి ప్రజా సేవ చేస్తున్నాడు ఈ రకంగా నానాగడ్డీ తని, గడ్డినిపెంచే ఎరువులుకూడ తినేసి. తిన్నదంతా అరిగించుకోవటం కోసం, ఆడపా దడపా పట్టుమొచ్చి, “ నవభారత్ విలాస్ ’ - భోజన మరియు విశ్రాంతి గృహంలో విశ్రాంతి తీసుకుంటాడు - అవతారం.

అవతారం అర్థంటుగా తెమ్మన్న బుడ్డికోసం త్వర త్వరగా నడుస్తున్న రంగణ్ణి, పన్నెండో నంబరు గదిలోంచి పిలిచారు. రంగడు ఆ గదిలోకి వెళ్ళాడు.

గదిలో ముగ్గురున్నారు. వాళ్ళచుట్టూ సిగరెట్ పీకలున్నాయి; వాళ్ళచేతుల్లో పేకముక్కలున్నాయి; అందుబాటులో బుడ్లూ గ్లాసులూ వున్నాయి; ముగ్గురిముందూ రూపాయల కట్టలున్నాయి; గదినిండా - సిగరెట్ పొగవుంది;

“ఏం కావాలి సార్?” - అనడిగాడు రంగడు.

“ పిల్ల కావాలి” ఆ ముగ్గురిలోనూ నల్లగా ఎలుగ్గొడ్డలా వున్నవాడి సమాధానం.

“ ఎవరు కావాలి సార్?”

“ ఎవరెవరున్నారేంటి?” - ఈ ప్రశ్న ఎలుగ్గొడ్డుది కాదు, అడివి పందిది; ఎలుగ్గొడ్డుకి కుడివేపుని అడివిపంది కూచుంది.

రంగడు నమాధానం చెప్పేలోపునే, ఎనుబోతులా వున్న మూడోవాడు - “మాణిక్యేంద్రుకుద్దా?” అని అడిగాడు.

“ లేదు సార్! మాణిక్యేం, సావిత్రీ ఇయ్యాలా, రేపూ రెండు రోజులకీ బుక్కయిపోయారు సార్!”

“ ఇంకెవరున్నారా మరి...?” ఎలుగ్గొడ్డు అడిగింది

“ ఏమోసార్.. సూత్తాను...”

“ ఇంకా సూత్తావే.. లగెత్తు మరి.. ఆట ఎత్తేస్తున్నాం ... అయిదు నిమిషాల్లో పిల్లని తేవాల.. మంచిపిల్లని తెచ్చావంటే నీకో రూపాయ్.. ఇంకా సూత్తావే లగెత్తు మరి “! - అంది అడివిపంది.

ఎలుగ్గొడ్డు.. అడివిపంది.. ఎనుబోతు - ఈ ముగ్గురిదీ ఉమ్మడి వ్యాపారం! అది ఫలానా వ్యాపారమని చెప్పడం కష్టం. వాళ్ళ అసలు పేర్లు చెప్పడంకూడా కష్టమే . వాళ్ళకి విడివిడిగా చాలా పేర్లున్నాయ్, ఉమ్మడిగా చాలా వ్యాపారాలున్నాయ్ - అసలు వాళ్ళేం చేసినా .. ఉమ్మడిగానే చేస్తారు. వ్యాపారం చేసినా, పీకెలు కోసినా, పేకాడినా, తాగినా, తందనాలాడినా - ఇంకేం చేసినా ఉమ్మడిగానే. ఆ సంగతి రంగడికి తెలుసు. అందుకే పిల్లకావాలన్నప్పుడు ఎందరని అడగలేదు.

మేడదిగి కిందికొచ్చాడు రంగడు. కౌంటర్ దగ్గర హాటల్ ప్రాప్రయిటర్ గుర్తాధం - మంత్రిగారి మేనమామ కొడుక్కి కాకాపడుతున్నాడు. డైనింగ్ హాల్ కిటకిటలాడుతోంది. రకరకాల పదార్థాలు ... మాంసాలు... వాటి వాసనలు... సర్వర్ల హడావిడి.. రంగడికి ఆకలి గుర్తొచ్చింది.. అన్నం తినేదెప్పటికో.. పై గదుల్లో పనిచేయటానికి యివ్వాల రంగడొక్కడే వున్నాడు.. అతనితో పాటు పని చేసేవాడివ్వాల రాలేదు.

డైనింగ్ హాల్ దాటి. కిచెన్ దాటి, ఆ వెనకవున్న గదిలో కెళ్ళాడు రంగడు. అక్కడ రకరకాల బుడ్లున్నాయి. వాటిలో అవతారాని క్యావలసింది తీసుకుని, అక్కడున్న వాడికి రాసుకోమని చెప్పి బయటికొచ్చాడు. ఆ గదికి యింకా వెనక, బాగా మూలగా, చీకటికొట్టులాంటి గదొకటుంది, అందులో కెళ్ళాడు.

ఆ గదిలో వున్న బల్బు కిరసనాయిలు దీపంకంటే హీనంగా వెలుగుతోంది గదిలో రెండు మూడు పాత కుర్చీలున్నాయి.

ఒక బల్లకూడా వుంది. బల్ల మీద వరహాలు కూర్చుని వుంది. వరహాలుకూడా వొకప్పుడు

మంచి పవరున్న కరెంటు దీపంలాగే వెలిగింది. ఇప్పుడా వెలుగులేదు. త్వరలో ఆరిపోవటానికి సిద్ధంగా వున్న కిరసనాయిల్ దీపంలా వుంది.

అద్దెకి తెచ్చి కట్టుకున్న చీరెకూడా మాసిపోయింది. పౌడర్ ఎంత మందంగా పులిమినా మొహాన ముడతలు దాగటంలేదు. కాటుక పూసినకొద్దీ, కళ్ళలో కాపురమున్న చీకటి పెరిగిందేగాని తరగలేదు, జడలో తురుముకున్నపువ్వులివాల్లివి కావు, వంటికి పూసుకున్న అత్తరు కుళ్ళు కంపు కొడుతోందేగాని సువాసన వెయ్యటం లేదు.

రంగణ్ణి చూడగానే వరహాలుకి ప్రాణం లేచి వచ్చింది “ ఏం తమ్ముడూ! బేరమేమైనా వుందా?” - అనడిగింది ఆశగా, ఆత్రంగా.

రంగడు సమాధానం చెప్పలేదు వాడు వరహాలు కోసం రాలేదు ఇంకెవరైనా వున్నారేమో చూద్దామని వచ్చాడు. ఆ హోటల్లో వాళ్ళమ్ముకునే వాళ్ళంతా బేరం దొరికేవరకు ఆ గదిలో నిరీక్షిస్తూ వుంటారు ఇప్పుడు వరహాలు తప్ప మరెవరూ లేరక్కడ, వరహాలుకి బొత్తిగా “ డిమాండ్” లేదు; ఆ సంగతి రంగడికి తెలుసు. వరహాలుని తీసుకెళ్లే దీన్నెందుకు తెచ్చావని చీవాల్లేస్తారు. తనకిముట్టే డబ్బులుకూడా ముట్టవు కష్టమర్లు కోరిన సరుకందజేస్తేనే తన కేమైనా ముడ్తుంది. అందుకే - “ అబ్బే బేరంకాదు. ఏమీ లేదు; వూరికే వచ్చాను -” అని సమాధానం చెప్పాడు వరహాలుకి.

వరహాలు కుంగిపోయింది . రంగడికేసీ దీనంగా, దిగులుగా చూసింది “ తమ్ముడూ! బేరం దొరికి ఇయ్యాలికి వారం రోజులైంది. షావుకారు అప్పలివ్వటం మానేశాడు; నిన్నటినుంచీ అన్నంకూడా లేదు... నాకు లేకపోయినా నేను చావను.. కాని.. ఇంట్లో నా బిడ్డలు ..” ఆ పైన మాటలు పెగల్లేదు వరహాలుకి.

రంగడు మనిషి, రాయికాదు. అందుకే వరహాలు స్థితిచూసి కరిగాడు. “ సరేచూస్తాను ఏవరైనా కావాలంటే చెప్తాను...” అన్నాడు.

వరహాలు గుక్క తిప్పకొని -“బాబ్బాయి!... ఇవ్వాల ఏదో వొకరకంగా ఒక బేరం మాసిపెట్టావంటే, చచ్చి నీ కడుపున పుడతాను ” - అంది.

అక్కణ్ణించి రంగడు మేడమీదికొచ్చి, సరాసరి ఎనిమిదో నంబరు గదిలో కెళ్ళాడు అక్కడ పెద్దయుద్ధం జరుగుతోంది; అవతారానికి మాణిక్యానికి డబ్బు విషయంలో పేచీ వచ్చింది; అవతారం గదంతా దున్నేస్తూ దాన్ని బూతులు తిడుతున్నాడు.

మాణిక్యం మంచం పట్టెమీద నిర్లక్ష్యంగా కూచుని మాటకీ మాట సమాధానం చెప్తోంది రంగడు రాగానే, బుడ్డి ఆలస్యంగా తెచ్చినందుకు వాణ్ణికూడా బూతులు తిట్టాడు అవతారం రంగడు క్షమాపణ చెప్పుకుని, అక్కణ్ణించి వచ్చేశాడు. పన్నెంట్ నెంబరు గదిలోకెళ్ళాడు, అక్కడ జాయింట్ బిజినెస్ గాళ్ళు ముగ్గురూ పేకాట మానేసి, తాగుతూ కూర్చున్నారు; రంగణ్ణి సునుమల్ని తినేవాళ్ళు

చూడగానే - 'పిల్ల దొరికిందా?' - అని ఏక కంఠంతో అడిగారు.

“లేదుసార్, వరహాలాక్కతే వుంది. ఇంకెవరూ లేరు.” - అన్నాడు రంగడు.

“వరాలా .. ధూత్! అదెందుకు పనికొస్తందిరా ఎండునక్కలాగుంటది.. మనిషంతా కలిపినా కిలో మాంసముండదు. అన్నీ ఎముకలే.. అదెందుకురా ” - అన్నాడొకడు.

“అది తప్ప యింకెవరూ దొరకరంటావా....” అనడిగాడు రెండోవాడు.

“దొరకరు సార్ - ” అన్నాడు రంగడు.

“ఏదో వొకటి, మాకిప్పుడు అర్జంటుగా పిల్లకావాలి. అదెట్లావున్నా సరే, వుండేదేదో దాన్నే పట్రా, ఈ బుడ్డిభాళీ అయ్యేసరికి అదే రంభలా గుంటది; దాన్నే పట్రా బేగళ్ళు ” - అన్నాడు మూడోవాడు.

మిగతా వాళ్ళిద్దరూ సరే కానిమ్మమన్నారు.

“మేం ముగ్గురుమున్నాం. కావాలంటే రెండు రూపాయలెక్కువ తీసుకోమను,

అంటే గాని తరవాత పేచీపెడై కుదరదు ముందే జెప్పున్నాం ” అని హెచ్చరించాడొకడు.

రంగడు మేడదిగి మళ్ళీ వరహాలున్న గదిలోకొచ్చాడు. “ ఏం తమ్ముడూ, బేరం దొంకిందా !” అంటూ ఈ సారి మరింత ఆశగా, ఆశ్రంగా అడిగింది వరహాలు.

“దొరికిందిగానీ...” అని, నసిగాడు రంగడు.

“ ఏంటి తమ్ముడూ, చెప్పు.. ఎంతిచ్చినా ఫరవాలేదు.. ఎంతైనా సరే...”

“ అదికాదు.. డబ్బుబాగానే యిస్తారు ఆళ్ళుముగ్గురున్నారు; - పైగా దున్నపోతుల్లా గున్నారు... నువ్వేమో యిలాగున్నావు - ఎంతకని ఎనకాడతన్నాను...” అన్నాడు రంగడు.

“ ఫరవాలేదు తమ్ముడూ.. ముగ్గురుగాదు - పది మందైనా సరే.. నేను సచ్చినా ఫరవాలేదు.. నాబిడ్డలు.. పద తమ్ముడూ, పైకెల్లాం పద...” అంది వరహాలు.

రంగడింకెమీ మాట్లాడలేక పోయాడు. వరహాలుని పైకి తీసుకెళ్ళి పన్నెండో నంబరు గదిలోకి పంపాడు. గది తలుపు మూసుకుంది.

ఎనిమిదో నంబరుగది ముందుకొచ్చాడు. అవతారానికీ మాణిక్యానికీ రాజీ కుదిరిందికాబోలు మళ్ళీ తలుపు బిగించుకున్నారు.

గుమస్తా వుద్యోగాలకి అభ్యర్థుల్ని ఎన్నిక చేయడం కోసం పై వూరినుంచి వచ్చిన అధికారి ఏడోనెంబరు గదిలో దిగాడు. ఇవ్వాళ తొమ్మిది గంటలకి మాంచి - పడుచుదాన్ని - ఖరీదైన దాన్ని - నజరానాగా సమర్పించుకుంటానన్న అభ్యర్థిగాడు పదైనా యింకా పట్టాలేడు; అంచేత

ఆఫీసరుగారు ఆగ్రహంతో వున్నారు

కొత్తరకం అనుభవం కొనుక్కుందామని వచ్చిన కాలేజీకుర్రాడు ఆరోనంబరు గదిలో ఖంగారు పడుతున్నాడు

అయిదో నెంబరు గదిలో - కంట్రాక్టరు, కంట్రాక్టు ఇప్పించే ఇంజనీరు వాటాలు నిర్ణయించుకుంటున్నారు

పదవ నెంబరు గదిలో - పంచాయితీ స్థాయి నాయకులు నలుగురు అవతలి పార్టీ లీడర్ని అతిరహస్యంగా ఖానీ చేయించడానికి పథకాలు పన్నుతున్నారు

వీళ్ళందరికీ యింకా మరికొందరికీ కావలసినవన్నీ సమకూర్చి - రంగడు కిందికెళ్ళేసరికి పదకొండు దాటింది కొంటరుదగ్గర ఎవరూ లేరు డైనింగ్ హాల్ ఖాళీగా వుంది ఒక చోట యిద్దరు సర్వర్లు బీడీలు తాగుతూ కూర్చోని బూతుకథలు చెప్పుకుంటున్నారు, రంగడు బేసిన్లో చేతులూ మొహమూ కడుక్కుని, కిచెన్లోకెళ్ళి కూర్చున్నాడు ఆకలి మండిపోతోంది నౌకర్లుకూడా రంగడు తప్ప అంతా అప్పటికే తినేశారు కునికిపాట్లు పడుతున్న ఒక సర్వరు గొణుక్కుంటూ - అడుగూ బొడుగూ మిగిలినవన్నీ రంగడికి వడ్డించి , బయటకు పోయాడు

తంటూండగా , రంగడికి వరహాలు గుర్తొచ్చింది, నిన్నటినుంచీ అన్నం తినలేదని చెప్పిన సంగతి గుర్తొచ్చింది వరహాలు మీద విపరీతమైన జాలేసింది “ ఆ తాగుబోతుముండాకొడుకులు ఎప్పుడొద్దుల్తారో ఏమో పాపం! ఈ పూటైనా దానికి కూడుండదు” - అనుకున్నాడు తను తినే దానిలోనే, కాస్త అన్నమూ రెండు కూరలూ మిగిల్చాడు తన భోజనం ముగించి, మిగిలినవి ఒక విస్తరిలో కట్టి, అంతకు ముందు వరహాలు కూర్చున్న గదిలో కెళ్ళాడు గదిలో ఎవరూ లేరు అన్నపు పొట్లం బల్లమీద పెట్టి బయటికొచ్చాడు

హాటల్ ముందున్న కిళ్ళి కొట్టుదగ్గర - కాన్స్టబుల్ కడు కారా కిళ్ళి నమల్తూ శృంగార కథల సచిత్రమాస పత్రికొకటి తిరగేస్తున్నాడు పత్రిక వూరికే యివ్వాలిసాచ్చినందుకు కొట్టుచాడు లోలోపల తిట్టుకుంటున్నాడు రంగడక్కడికి వెళ్ళి కిళ్ళి కట్టించుకున్నాడు, బీడీలు కొనుక్కుని ఒకటి వెలిగించాడు

రోడ్డుమీద జనం పల్చబడిపోయారు ఆకాశంలో చుక్కలు కిక్కిరిసి వున్నాయి, మునిసిపాలిటీ సైరన్ పన్నెండు కావడానికింకా అయిదు నిమిషాలుందనగానే కూసింది

“ అబ్బా అప్పుడే పన్నెండైందే ” అనుకుని రంగడు లోపలికొచ్చేశాడు వరహాలొచ్చిందేమో చూద్దామనుకుని ఆ గదిలో కెళ్ళాడు బల్లమీద పెట్టిన అన్నపు పొట్లం అలాగే వుంది వరహాలొచ్చిన సూచనలేమీలేవు, కాస్సేపలాగే కూర్చోని అక్కడే బల్లమీద పడుకున్నాడు

తెల్ల వారింది “ నవభారత్ విలాస్ ”లో రాత్రంతా పేరుకుపోయిన పాపాల చీకటిని,

సూర్యుడు తన వెలుగు కిరణాల చీవుళ్లతో క్లీన్ చేస్తున్నాడు.

క్లీనర్ కుర్రాడాచ్చి లేపితే గాని రంగడికి మెలకువ రాలేదు, లేచి, కళ్ళు నులుముకుని చుట్టూ చూశాడు. చీకటి కొట్టులాంటి ఆ గదిలోకి కూడా కాస్త వెలుగొచ్చింది. వరహాలు కోసమని బల్లమీద పెట్టిన అన్నపు పొట్లం . ఎలుకలు కాబోలు చించి చెల్లాచెదురు చేశాయి. చీమలు పుట్టలు పోశాయి.

వరహాలు రాలేదు.

“ ఇంకెక్కడి వరాలు...” అన్నాడు క్లీనర్ కుర్రాడు. ●

(ఆంధ్రజ్యోతి సచిత్ర వారపత్రిక. ఉగాది ప్రత్యేక సంచిక - 1971)